

Блакитна Панна (1912)

Вороний Микола Кіндратович

Має крилами Весна
 Запашна,
Лине вся в прозорих шатах,
У серпанках і блаватах...
 Сяє усміхом примар
 З-поза хмар,
Попелястих, пелехатих.

Ось вона вже крізь блакить
 Майорить,
Довгожданна, нездоланна...
Ось вона — Блакитна Панна!..
 Гори, гай, луги, поля —
 Вся земля
Їй виспівує: «Осанна!»

А вона, як мрія сну
 Чарівна,
Сяє вродою святою,
Неземною чистотою,
 Сміючись на пелюстках,
 На квітках
Променистою росою.

І уже в душі моїй
 В сяйві мрій
В'ються хмелем арабески,
Миготять камеї, фрески,
 Гомонять-бринять пісні
 Голосні
І сплітаються в гротески.

1912

Постійна адреса: http://ukrlit.org/voronyi_mykola_kindratovych/blakytna_panna